

Dar Fur – Vojna za vodo

Dokumentarni film,
29. 4., TV SLO 1

★★★★★ Valentina Plahuta Simčič

Pogumno

Tak tip dokumentarca, kot sta ga naredila **Tomo Križnar** in **Maja Weiss**, je pravzaprav bolj redek pojav na Slovenskem, in to iz več razlogov. Prvič, je dokumentarec celovečernega formata, kar pomeni, da ima kinematografske in ne le televizijskih ambicij, kot je značilno za mnoge dokumentarce, ki so narejeni pri nas. Drugič, vsebina to formo tudi zdrži in jo upraviči. In tretjič, to je film, ki se ne ukvarja s kako lokalno slovensko temo, temveč udari kar

na sredo svetovne politike in geostrateških interesov imperialističnih sil.

V filmu spremljamo dramo, ki jo je Križnar kot humanitarni aktivist doživljal v letu 2006 na svoji poti skozi Darfur, skupaj z zaprtjem v sudanskih zaporih. Film je narejen v obliki Križnarjevega popotnega dnevnika, ki pa je, zato da gledalec lažje sledi dogajanju, dopolnjen z odlomki iz televizijskih poročil, posnetki Drnovškovih pogovorov, zemljevidi in podobnim. Zgodba teče dinamično, okolica, v kateri snema Križnar, je fotogenična sama po sebi, vsebina, ki jo prikazuje, pretresljiva, narator in glavni junak filma pa je elokventen, živahen, neustrašen, idealističen in po malem donkihotovski v svojem poskusu zaščititi nedolžne Fure. Križnar na svoji poti po Afriki najde gnojno rano sveta: genocid, ekološka katastrofa, humanitarna katastrofa ter brezobzirna grabežljivost in hipokrizija Zahodnjakov, ki trdijo, da varujejo in hranijo uboge Afričane, v resnici pa jim diši le nafta, ki brbota pod njihovimi nogami. Edina pomanjkljivost filma je, da se v drugi polovici nekoliko vleče in da se nekateri prizori preveč ponavljajo.

Pohvalen je tudi plasma filma na nacionalni – napovedan je bil že v Dnevniku in nato s Tomom Križnarjem pokomentiran v Odmevih. Slovenci Darfur tudi brez Drnovška očitno resno jemljemo.